

Familjen allerede fra Morgenstunden. Han var da altid selv Kusk, og hans Kone sad ved Siden af ham, mens en Vrimmel af egne og andres Børn fyldte Charabanc'en bag dem. Først et Par Mil ude i Landet standsede de ved en Kro eller inde i en Skov, hvor Fru Salomon og de mindste blev ved Madkurvene, mens Salomon og saamange af Børnene, som var store nok dertil, drog paa Ekspedition omkring i Omegnen. Med sin store, bredskyggede Hat skubbet bag i Nakken og med Overfrakken paa Armen skridtede den frygtede Børskonge muntert afsted i Spidsen for sin Sværm af krumnæsede Unger, som dansede og sloges og hujede omkring ham med den Vildskab, der betager Købstadbørn og især jødiske Børn i det Fri. Og nu kunde de ikke komme i Nærheden af en Høj uden at bestorme den, ikke møde en Bondemand, uden at Salomon gav sig i Snak med ham, ikke antaste en Vogterdreng uden at berige ham med en Mark. Men navnlig var Salomon en ivrig Blomsterplukker, og aldrig var han gladdere, end naar han ved Tilbagekomsten kunde overrække sin Kone en mægtig stor Buket, for hvilken hun da takkede ham ved smilende at give ham sin venstre Haand til Kys.

Fru Salomon var den i Begyndelsen af Halvtredserne saa berømte Lea Delft — eller Fru Lea Moritz, som hun en kort Tid hed — hvis orientalske Skønhed havde bragt en lille Manufakturbutik i Silkegade i stort Ry blandt Datidens Modeherrer og gjort adskillige af dem mere og mindre afsindige af Kærlighed. Onkel Heinrich, hendes Broder, fortalte altid og med Fordring paa at blive troet, at hun havde været den egentlige Aarsag til Oprettelsen af Skt. Hans Hospital. Butiken tilhørte hendes Forældre, der var indvandret fra Tyskland, hvor hun ogsaa selv havde levet sine første Barndomsaar. Atten Aar gammel giftede hun sig allerede — af flammende Kærlighed til en Fætter, Marcus Moritz, en fattig, brystsvag, tysk Lærd, der blev Fader til hendes to ældste Børn, Ivan og Jakobe. Den sidste var endnu ikke født, da han døde; og Lea flyttede derefter tilbage til sine Forældre. Trods deres Uformuenhed tilhørte disse begge en af Tysklands fornemste Jødeslægter, hvoraf de var meget stolte. Da Lea efter et Par Aars Enkestand forlovede sig med Philip Salomon, var det ikke langt fra, at de betragtede det som en Selvfornedrelse; Brudgommens Millioner bødede i deres Øjne kun maadeligt paa, at hans Fader havde rendt Landene rundt med